

שינויים בערכים מהשפעת המוסיקה

סיפר לי ת"ח אחד: מעשה בבחור שלמד בישיבה בניו יורק בזמן מלחמת העולם השנייה, שהלך ביום קיץ חם לפארק באמצע העיר. הוא ישב שם על הדשא, וכיון שלא היו עוד אנשים שם והיה חם מאד, הוריד את החולצה וישב בגופיה וציצית. אחרי זמן קצר הגיע שוטר ורשם לו דו"ח על שעבר על חוק העיר להיות בלבוש שאינו צנוע במקום ציבורי.

אם מעשה כזה היה קורה עשר שנים לאחר מכן, איש לא היה מסתכל עליו. השינוי הזה הוא דבר פלא שקשה להסביר, שהגויים באותו דור היו גדורים מן העריות והיו להם גדרי צניעות, ואילו הדור של שנות ה-50 והלאה פרצו את כל גדרי העולם ומרדו בכל המידות וערכים שקיבלו הוריהם.

יש ספר מפורסם בשם "סגירת השכל האמריקאי" מאת פרופסור אלן בלום. בספרו הוא חוקר את הסיבות להתדרדרות התלמידים שהתחילה בשנות ה-50 והוא כותב שם פרק שלם בנושא השפעת

המוסיקה על הדור הצעיר. מסקנתו היא שהמוסיקה היא בעצם הגורם הראשי למרידה הזאת.

בלום כותב שתלמידים רציניים בעבר לא היו יכולים להבין איך הפילוסוף הגדול אפלטון בספרו הרציני על הפילוסופיה של הפוליטיקה כותב על השפעת המוסיקה על השומע [הובא למעלה]. הסיבה לכך היא מפני שהתלמידים לא ראו שום שייכות בין המוסיקה לפוליטיקה או למוסריות. המוסיקה בשבילם היתה אמצעי בידור שאין לו קשר עם הנהגת החיים. אבל היום, כולם מבינים היטב את הכוונה של החכם היווני ומדוע הוא מתייחס לנושא המוסיקה ברצינות כה רבה. התלמידים יודעים עד כמה המוסיקה שולטת על חייהם ועל כל החברה, והם כועסים על החכם היווני שמעזז להציע שהם יעשו גדרים בשמיעת המוסיקה ויוותרו על התענוג החביב ביותר עליהם לתועלת והצלחת החברה בכלל.

הדעות של חכמי יוון וסין העתיקים מגלות לדורנו דבר שאינם רוצים לשמוע – שבזמן ששומעים למוסיקה תאוותנית, נעשה חורבן גדול בחברה והם מקבלים השפעה להתנהג כבהמות, ובזה החברה המתקדמת של המאה העשרים הצליחה לחזור ארבעת אלפים שנים לאחור, ואף יותר מזה. הגורם הגדול לכך הוא המוסיקה של פריקת עול שנעשית ע"י השפלים שבאנשים, וההשפעות ניכרות בכל עבר, ועומק הירידה המוסרית מגיעה לכך שחזרו בימינו למצב של דור המבול.

יותר ממאכלות אסורות

"ואם מאכלות אסורות מטמטמים נפש האדם האוכל אותם והופכים אותו לשקץ כש"נ אל תשקצו נפשותיכם, דעו לכם שניגון של פריקת עול חודר הרבה יותר עמוק ופוגם בנפש השכלית ומשמיד ניצוץ הקדושה החבוי בקרב האיש הישראלי".

הגאון הרב סענדר ארלנגר שליט"א [במכתב לספר "דור שכן דוד בא"]